

всъкадъ. Слѣдъ като изгонихме Русситѣ отъ Ески Загра, Българитѣ се затворихъ въ къщите си, въ църкви си и въ дюкяните си, отде то тѣ хвъргахъ на войските им слѣдъ пладиѣ и даже на утрѣната. За да се тури край на това клане, нашата войска се принуди да извади въстанницитѣ чрѣзъ хвърляние на маграйльози, които запалихъ градътъ. Въпрѣки всичките им усилия за да спрѣмъ огеньта (искахте парочно и запалвахте), който се разпространя отъ единъ сплѣнъ вѣтръ, половината отъ градътъ изгорѣ, (погаче отъ $\frac{3}{4}$ ²) Загубитѣ на Русситѣ и на Българитѣ не надминуватъ 2000 души убити, отъ нашата страна имаме 6 чиновници, 165 войници убити, (твърдѣ малко, когато се излагахъ като пѣтъ предъ Русситѣ и Български коршуми) 12 чиновници и 554 войници ранени. Българските въстаници, които се хванахъ живи, ще се накажатъ спорядъ законътъ и съобразно съ царскиятъ ферманъ върху този предимѣтъ. (Комити, разбира се, тѣмъ освѣти бѣсило и иожъ друго наказание не се пада). Българските старци, жени и дѣца, които не сѫ могли да дѣбѣгнатъ съ Русситѣ, се прибрахъ отъ нашата войска и слѣдъ почивката, които имъ е нуждна, тѣ ще се испратятъ съ кола въ Едирне. *Българска Тукъ отъ Българските старци само Колю Янковъ Мутавчията е пощаденъ и се завърна въ Стара Загора, който слѣдъ 2 мѣсеса врѣме се помина, и дѣду Диму отъ Хакарджа, който билъ оловенъ въ Сливенската околия съ говедата на Стамо Хад. Вълчевъ и Хад. Ангела, испрашанъ на заточение въ Азия, опростенъ и се завърна по между домашните си и се занимава пакъ съ сѫщото и Плоската сега е бунакъ, а колкото за всичките други — сѫ избити испослѣ до единъ. Ний зехме отъ неприятельтъ 500 игленки пушки, — нѣколко прѣпорци, саби и тръмпета.*» Друга. «Въ денътъ когато Сюлейманъ паша влѣзъ въ Ески Загра, Русситѣ сѫ се биели съ войската на Рейфъ паша при едно село 2 часа до този градъ. (при Джураний и подъ него могила, между тѣзи 2 села задгрѣбомъ на Турцитѣ). Спорядъ в. «Джеридей Аске-

*) Когато сѫ завърнахме бѣха останали блозо до 800 кѫща Турски 90—100 Български.